

*Minden reggel arcátiültetés. Ébredni is elfelejtő
nők mosolya kölcsön. Homályos jó, visszafutni
a nyári vihartól sötét lakásba, és törölközővel
a kezekben állva, hogy mindenki árva
focikapu egy sivatag közepén, és mindenki boldog.*

HANGAY NIKOLETT

üzemzavar

*a metró műszaki okok miatt nem üzemel.
kálvin tér kedd este hét negyven.
a metró műszaki okok miatt nem üzemel
vagyis valaki mától
műszaki okok miatt nem üzemel tovább.
egy törött alkatrész
ma este a helyére zuhant a
fővám téri metróalagútban.
ma este valaki megszűnt
mint egy befalazott metróalagút
a mentőautó villogó fényében még
mintha látszana a sínek között
a helyére zuhant törött alkatrész amit
valaki ma nem visz haza
mert műszaki meghibásodás miatt
nem üzemel tovább.*

TYSSEDAL

*ma éjszaka
magányos fenyőfa leszek
aki a holdat nézi
és évtizedek óta nem gondol a holnapra.
egy olyan erdő ízével a számban*

*amire már senki nem emlékszik
lassan magamról is elfeledkezem.
a holdat nézem és
nem törődöm a völgyből
felhallatszó jövő idővel.
sem a svéd bútorüzlettel
sem a lézerrel
méretre vágott farostlemezekkel
sem a harmincnegyzet lépésből álló
illusztrált összeszerelési útmutatóval
vagy az annak nyomán
húsba fúródó minőségi műanyag csavarokkal.
csak nézem a holdat
akkor is mikor a hajnali köd lassan
eltakar mindent és
a völgyből elindulnak az álmos favágók
arcukon még ott a lepedő nyoma
kezüikben már a holnap.*

itthon vagyok

*a szennyes ruháimat
még mindig egy ötszáz literes kék
műanyag zsákba gyűjtöm pedig
már nem csak a hét bizonyos
ábécé által kijelölt napjain moshatok
ahogy az sincs már egy
másik időzónában pontosan működő
óra mutatóihoz kötve
mikor nem fogyasztom el
az előre csomagolt reggelimet.
a szabad és megkérdőjelezetlen
ékezés és mosatlanság
privilegiumát élvezem. itthon vagyok.*

*nem tévedek el a metrólagútban és
mindig tudom merre folyik a duna.
betűről betűre értem a
hőségben felhőlyagosodott keserűséget
amit a régi ismerősként üdvözölt
koronás kockacukorral próbálok
elkeverni egy reklámlogós bögrében.*

értem a villamossínen
feledett plüssmackót és az
akciós joghurtot a spárban
a zsemlet harminckilenc forintért
a bizalmatlanságot a gyümölcsárus szemében.
ismerem az utcai antikváriumban
mikszáthot és möriczot
a tornacipő talpán a mentolos rágót
a hálósákokat a kapualjban és
tudom a lépcsőház kódját.
ez az én partra sodort fatörzsem a
szabadság híd alatt
itt vesztettem el egyszer valami fontosat
ebben a kávézóban találkoztunk először
ebben meg utoljára.
azt a péniszt én rajzoltam a falra
én építettem ezt a templomot
annak a bácsinak ott én
vagyok az anyukája és
én vezettem a hajót ami a folyóba fulladt.

én vagyok a járdasziget a
múzeum lépcsője
a villogó zöld lámpa és
a lejárt bkk-bérlet a zsebedben
a dohányboltban elkért személyi
a torkot égető visszanyelt kurvaanyád.
én vagyok
a sziget és a folyó és a híd
a troli és a metró és a villamos
a parlament felett az ég és
az égen a galambok
a galambokból a galambszar
én vagyok a város.
itthon vagyok.